

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 49/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.12.2010. године

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **опт. Репановић Радојко.**
- **бранилац по заменичком пуномоћју адв.Градимиr Налић**

Није приступио адв.Игор Исаиловић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ У НАСТАВКУ ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ПРОЧИТА:

-правноснажна пресуда Окружног суда у Београду К.В.2/06 од 23.04.2009. године, пресуда Апелационог суда КЖ1 По2 4/10 од 30.06.2010. године.

ВРШИ СЕ УВИД у ЦД са фотографијом Суве Реке снимљеном из ваздуха, а достављено од Тужилаштва МКСЈ-а број КО525582; врши се увид у ЦД предат од стране Тужилаштва за ратне злочине дана 06.06.2007. године на коме је приказана градња куће Бериша `94. године; врши се увид у садржај хард диска рачунара коришћеног у ОУП-у Сува Река, у електронском облику, директоријуме скинуте из програма станичне евиденције са наведеног хард диска под називом «патролне листе» и резултати рада у електронском облику као и у преостали садржај програма станичне евиденције; врши се увид у топографске карте, планове Суве Реке; увид у извештај Министарства

одбране Србије и Црне Горе, Центар за сарадњу са МКТ од 23.03.2005. године број 11-3 везано за зоне одговорности општине Сува Река 549. моторизоване бригаде; извештај МУП-а РС, Управа за борбу против организованог криминала 05 број 2369/05 од 07.07.2005. године везано за распоред јединица ПЈП у реону Пусто Село-Сува Река; увид у списак несталих лица достављен од стране Међународног комитета Црвеног крста; увид форензичко антрополошки извештај СР 002 Кориша и Љубижда МКТЈ рађено у времену од 13. августа до 02. септембра 1999. године; врши се увид у фотографије жртвава породице Бериша; у записник о примопредаји бензинске пумпе «Беопетрол» у Сувој Реци сачињен дана 24.04.1999. године; увид у скицу Суве Реке, као и распоред просторија ОУП-а Сува Река, достављене од стране браниоца опт. Репановић Радојка, адв. Игора Исаиловића; увид у књигу догађаја ОУП-а Сува Река (достављен и оригинал књиге у октобру 2008. године) за март месец 1999. године и копију извода из књиге редне листе за март месец 1999. године МУП-а РС, Службе за откривање ратних злочина бр. 230-7/06 од 17.01.2006. године; увид у извештаје крим. технике СУП-а Призрен који је сачињен у Сувој Реци марта 1999. године, достављен од МУП-а Републике Србије, Служба за откривање ратних злочина 02/06-2 «О» Стр. пов бр. 230-7/06 од 13.02.2006. године и то: извештај Окружном јавном тужиоцу у Призрену ПУ број 438/99 ОКП СУП-а Призрен од 20.05.1999. године, извештај истражном судији МУП-а, СУП-а Призрен, ОКП ПУ број 438/99 од 31.05.1999. године, извод из топографске карте, записник о увиђају ПУ број 438/99 од 30.03.1999. године, службена белешка од 01.04.1999. године сачињена од сведока Гогић Љубише, извештај о крим. техничком прегледу лица места СУП-а Призрен број 338/99 од 30.03.1999. године са фотодокументацијом, скица места сахрањивања 8 лешева са легендом, извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-1/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, фотографисање пронађеног леша и сахрана истог СУП-а Призрен од 30.03.1999. године под бројем 438-1/99; извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-2/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, фотографисање пронађеног леша и сахрана истог СУП-а Призрен од 30.03.1999. године под бројем 438-2/99; извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-3/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, са фотодокументацијом и скицом;

извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-4/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен 30.03.1999. године, скица са места проналаска леша; извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-5/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-5/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, фотографисање пронађеног леша и сахрана истог; извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-6/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, дактилоскопски извештај од 08.09.1999. године СУП-а Призрен; извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-7/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, са фотографијом леша Гаши Ђазима и скицом места сахране леша и налазом дактилоскопским од 03.05.1999. године СУП-а Призрен; извештај СУП-а Призрен ПУ број 438-8/99 од 17.05.1999. године истражном судији, извештај СУП-а Призрен о проналаску леша сачињен дана 30.03.1999. године, фотографисање пронађеног леша Гаши Назира и скицом места проналаска леша; увид у решење о образовању Штаба Министарства за сузбијање тероризма МУП-а Републике Србије б ДТ 01 број 1580/98 од 16.06.1998. године - достављено од стране МУП-а РС, Службе за откривање ратних злочина 02/6-2 «О» Пов.бр.230-90/06 од 02.03.2006. године; врши се увид у Правилник о унутрашњој организацији МУП-а и то извод из Правилника; чита се записник о примопредаји «Беопетролове» пумпе у Сувој Реци од 27.03.1999. године; извештај Министарства одбране, Војно безбедносне агенције СП број 3186-2 од 21.03.2006. године везано за активности јединица Војске Југославије у реону Суве Реке у периоду од 24.03. до 28.03.1999. године; прочитан је налаз и мишљење судског вештака др Ђорђа Алемпијевића од 10.04.2006. године – у прилогу структура директоријума на достављеном диску, садржај поддиректоријума «Бакард», као и доказни предлог број КО 141034 и КО 141035; извештај Министарства одбране СЦГ Сектор за материјалне ресурсе ВМА од 13.04.2006. године; преглед безбедносно значајних догађаја појава и сазнања на подручју АП Косова и Метохије у периоду НАТО агресије од 24.03. до 10.06.1999. године; централни списак ексхумираних из Батајнице; листа ИСТУ под ознаком анексура «Б» под бројем КО-208673; извештај Метрополитан полис СО13 антитерористи бранцх Косово 1999. година

о ексхумацији и идентификацији посмртних остатака са локације гробље Сува Река I и гробље Сува Река II,

Врши се увид у депешу МУП-а Србије број 650 од 04.06.1997. године, увид у Организациону шему ПЈП МУП-а Републике Србије (III варијанта), решење о образовању Посебне јединице милиције, предати суду од стране сведока Обрада Стевановића дана 28.12.2005. године; у службене белешке ОУП-а Сува Река (10), достављену од стране сведока Шапић Јаблана приликом саслушања код истражног судије дана 10.01.2006. године; врши се увид у скицу Суве Реке означавану од стране сведока Ђорђевић Новице и Трајковић Трајка дана 20.02.2006. године; увид у скицу Суве Реке означавану од стране сведока Шурете Бериша дана 07.03.2006. године; увид у скицу Суве Реке означену од стране сведока Вељковић Велибора у предмету Ки.В 9/05 дана 27.03.2006. године; у отпусну листу са епикризом Здравственог центра Призрен, Дечије одељење, историја болести 3771 за Аницу Јовановић, да је лечена од 24.03. до 25.03.1999. године; увид у скицу Суве Реке на којој је означавао сведок Вељковић Велибор дана 08.11.2006. године; увид у скицу Суве Реке на којој је означавао сведок «А» током одржавања главних претреса 04, 05, 06 и 07. децембра 2006.године; увид у скицу Суве Реке приложену и обележену од стране опт.Репановић Радојка дана 10.01.2007. године; увид у скицу Суве Реке означену од стране сведока Ђокић Горана на главном претресу 12.01.2007. године; у скицу Суве Реке скицирану од стране опт.Јовановић Ненада дана 01.02.2007. године; у скицу Суве Реке, скициране од стране опт.Јовановић Ненада дана 01.02.2007. године, а на којој је сведок Новица Ђорђевић вршио означавања.

Извршен је увид у копију фотографије Суве Реке и означену од стране опт.Репановић Радојка и приложену на главним претресима 15. и 16. маја 2007. године.

Извршен је увид у 11 фотографија предатих суду од стране пуномоћника оштећених Наташе Кандић, дана 06.06.2007. године.

Прочитан је налаз и мишљење Комисије вештака прим др Предрага Тасовца неуропсихијатра и др Наде Јанковић психолога од 11.06.2007. године, за сведока Новковић Ивицу.

Врши се увид у копију фотоскице насеља Суве Реке као и копије детаљних планова од 14.06.2007. године, достављено од Службе за катастар непокретности Сува Река; у копију фотографије цркве «Светих апостола Петра и Павла» у Сувој Реци достављене од стране Епархије рашко-призренске и косовско-метохијске бр.349 од 18.06.2007. године;

Извршен је увид у копије авионских снимака Суве Реке предате од стране пуномоћника оштећених Наташе Кандић на главном претресу дана 03.07.2007. године.

Чита се службена белешка Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима овога суда од 10.09.2007. године везано за сведока Трајковић Трајка - узнемиравање у Смедереву; у извештај Службе за откривање ратних злочина број 03/4-3-1 број 230-4928/07 од 06.09.2007. године; у допис Службе за откривање ратних злочина 03/4-3-1 број 230-4928/07 од 13.09.2007. године, у службену белешку Службе за откривање ратних злочина број 232/07 од 04.10.2007. године о обављеном разговору са Трајковић Трајком, службена белешка о обављеном разговору са Трајковић Јовицом број 229/07, службена белешка број 228/07 о обављеном разговору са Весном Трајковић мајком Трајковић Трајка, службена белешка број 231/07 о обављеном разговору са Нојић Јованом, службена белешка број 230/07 о обављеном разговору са Јовановић Савом.

Чита се Упутство за вођење евиденције у станицама и другим јединицама милиције МУП-а РС од 31.09.1995. године.

Чита се допис Генералног секретара ОЕБС од 09.10.2007. године, а везано за адресе канцеларија ОЕБС.

Врши се увид у фотографију Суве Реке означену од стране опт.Јовановић Ненада на главном претресу 05.11.2007. године; у фотографију Суве Реке, ваздушни снимак, на којем су означени објекти од стране опт.Репановић Радојка, у скицу важнијих објеката у Сувој Реци сачињену од стране опт.Репановић Радојка, и у редну листу сачињену од стране опт.Репановић Радојка.

Врши се увид у скицу и снимак из ваздуха Суве Реке означен од стране сведока Хисни Берише на главном претресу 04.12.2007. године;

у копију извода из катастра који је на главном претресу дана 04.12.2007. године предао опт.Репановић Радојко, а сведок Хисни Бериша је означио своју кућу; у скицу и снимак Суве Реке на којима је означавала сведок оштећена Шурета Бериша дана 04.12.2007. године.

Чита се записник о препознавању од 04.12.2007.године.

Чита се Одлука о проглашењу наступања непосредне ратне опасности број 65/99 од 23.03.1999. године, достављено суду од стране МУП-а РС, УКП, Службе за откривање ратних злочина 230-4928/07 од 11.12.2007. године.

Извршен је увид у депешу МУП-а Србије број 587 од 21.03.1999. године о ангажовању припадника 21, 22, 23, 35, 36. и 37. одреда ПЈП на дан 22.03.1999. године; врши се увид у извештај о ангажовању 3. чете 87. одреда ПЈП на Косово и Метохију, Команди 37. одреда ПЈП Ниш; у депешу од 08.02.1999. године МУП-а РС Ресор јавне безбедности о ангажовању припадника 37. и 87. одреда ПЈП који су 15. јануара 1999. године упућени на испомоћ СУП-у Призрен ради њихове замене 15.02.1999. године; у депешу од 08.01.1999. године МУП-а РС Ресор јавне безбедности о ангажовању припадника 37. и 87. одреда ПЈП који су 16.12.1998. године упућени на испомоћ СУП-у Призрен, које се завршава 15.01.1999. године.

Чита се депеша од 09.03.1999. године МУП-а РС Ресора јавне безбедности о ангажовању припадника 37. и 87. одреда ПЈП који су 15. и 25.02.1999. године упућени на испомоћ СУП-у у Призрену, које се завршава 16.03.1999. године; у допис МУП-а РС Службе за откривање ратних злочина бр.230-4928/07 од 25.01.2008. године и у фотокопије везане за увиђаје од стране СУП-а Призрен и ОУП-а Сува Река у периоду од 22. до 29.03.1999. године, као и депеша број 392/08 од 25.01.2008. године; врши се увид у студију о злочинима припадника ОВК на КиМ у периоду од фебрура 1998. године до јуна 1998. године, а студија се односи на Оперативну зону «Паштрик», тзв.ОВК којој је припадала и општина Сува Река, достављена од БИА дана 30.01.2008. године под бројем 02-121;

Врши се увид у фотографију Суве Реке која носи ознаку КО525582, означену од стране сведока Краснићи Марјана на главном

претресу 07.02.2008. године, као и означену од стране сведока Фејзулах Берише;

Чита се извештај ВП 1122-1 број 02/657-2 од 22.02.2008. године везано за почетак бомбардовања СРЈ од стране НАТО.

Извршен је увид у скицу и фотографију КО 525582 Суве Реке обележену од стране стручног сарадника овога суда, а по казивању сведока Агрона Берише путем видео конференцијске везе на главном претресу 03.03.2008. године.

Извршен је увид у извештај о ангажовању 3 чете 37. одреда ПЈП из секретеријата Крушевац на територији КиМ `98-99. године од 28.10.1999. године команди 37. одреда ПЈП Ниш, записник о уништењу документације 3. чете 37. одреда ПЈП од 10.06.1999. године, врши се увид у службену белешку командира 3. чете 37. одреда ПЈП Сикетић Зорана од 07.04.1999. године, врши се увид у извештај Окружном јавном тужиоцу МУП-а Србије Секретеријат у Призрену ПУ 324/99 од 08.04.1999. године; врши се увид у предлог за упућивање смена на КиМ, у преглед полицијских снага на КиМ са стањем на дан 26.03.1999. године; у акт Координационе управе за КиМ ПУ за Призрен депеша број 392/08 од 25.01.2008. године; у допуну извештаја о ангажовању 3. чете 37. одреда ПЈП из Секретеријата Крушевац на територији КиМ у 1998. и 1999. години од 28.10.1999. године;

Прочитан је извештај Војно безбедносне агенције број 3154-2 од 04.04.2008. године (наређење начелника штаба Врховне команде Сектор за оперативне штабне послове број 2024-1 од 18.04.1999. године-где је наређено потчињавање органа унутрашњих послова тадашњим командама армија Војске Југославије, извештај да у Генералштабу ВС, Војном архиву не постоји документ о оснивању здружене команде војске и ПЈП МУП-а РС);

Прочитан је извештај ВБА Министарства одбране РС број 3786-4 од 09.05.2008. године, и то књига оперативних извештаја; извештај 549. моторизоване бригаде; борбене извештаје команде ПРК за период од 25.03. до 29.03.1999. године; чита се заповест заједничке команде за КиМ од 23.03. и 28.03.1999. године; заповест заједничке команде за КиМ о ангажовању снага на сузбијању тероризма на КиМ од 19.03.1999. године; акт број 455-20 од 07.03.1999. године акт комаде

Приштинског корупса; акт број 455-21 од 08.03.1999. године; акт број 455-29 од 15.03.1999. године; акт број 455-60 од 23.03.1999. године; акт број 455-93 од 28.03.1999. године; извештај ОЕБС-а од 02.05.2008. године везано за дипломатско посматрачку мисију на Косову КДОМ; у допис МУП-а РС Службе за откривање ратних злочина број 230-4928/07 од 12.05.2008. године; извештај МУП-а РС СУП-а Призрену број 438-2/99 од 17.05.1999. године, извештај начелника ОКП Милана Петровића Окружном суду – истражном судији; извештај о проналаску леша МУП-а РС СУП-а у Призрену од 30.03.1999. године и у фотодокументацију.

Чита се решење о образовању Посебних јединица милиције број 2575/93 од 01.08.1993. године.

Врши се увид у Списак догађаја, појава и других садржаја хитног информисања и дневног извештавања;

Прочитана је анализа дејстава 549. моторизоване бригаде на уништењу ШТС у ширем реону Ретимље и деблокада комуникације Сува Река-Ораховац команде 549.МТБР од 30.03.1999. године; заповест команде 549. МТБР за уништење ШТС у ширем реону села Ретимље, деблокаду Сува Река- Ораховац и успостави контроле територије од 23.03.1999. године, приложене од сведока Божидара Делића на главном претресу 04.06.2008. године.

Прочитан је допис ВБА Министарства одбране број 6600-4 од 09.06.2008. године и то са прилозима: борбени извештај команде Приштинског корпуса број 692-1/1 од 25.03.1999.године; борбени извештај команде Приштинског корпуса број 692-1/2 од 26.03.1999. године; борбени извештај команде Приштинског корпуса број 692-1/03 од 27.03.1999. године; борбени извештај команде Приштинског корпуса број 692-1/4 од 28.03.1999. године; борбени извештај команде Приштинског корпуса број 692-1/5 од 29.03.1999. године; борбени извештај команде Приштинског корпуса 692-1/6 од 30.03.2008. године; борбени извештај команде Приштинског корпуса број 692-1/7 од 31.03.1999. године, број 692-1/8 од 01.04.1999. године, број 692-1/9 од 02.04.1999. године; чита се допуна борбеног извештаја од 6 часова од 25.03.1999. године, па до 6 часова 26.03.1999. године, па до 6 часова 27.03.1999. године команде Треће армије Генералштабу ВЈ; допуна борбеног извештаја од 26.03.1999. године команде Треће армије

**Генералштабу ВЈ; и допуна борбеног извештаја од 27.03.1999. године
команде Треће армије Генералштабу.**

**Врши се увид у таблицу видљивости и чујности који је саставни
део приручника за војника пешадије достављена од Министарства
одбране РС, ВБА број 8386-2 од 16.06.2008. године.**

**Извршен је увид у здравствени картон за сведока «А» број
картона 1377, ДЗ Младеновац број 593/2 од 23.06.2008. године.**

**Прочитан је извештај БИА број 31659 од 07.10.2008. године где
обавештавају да БИА не располаже подацима о приведеним и
задржаним лицима у испостави Сува Река Центар ресора ДБ Призрен
у току марта `99. године; извештај МУП-а РС, Службе за откривање
ратних злочина број 230-4928/07 од 01.10.2008. године да током марта
`99. године није било приведених и задржаних лица у ОУП-у Сува Река
и достављена је фотокопија 3 странице дневника догађаја за март
месец `99. године.**

Врши се увид у оригинал књигу дневних догађаја.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитани су. Јел тако имамо сагласност да се сви
ови и искази читају?**

**Прочитани су налази и мишљења судских вештака др Наде
Јанковић и др Александра Јовановића за сведока «А», Трајковић
Трајка, сведока «Ц» и Светозара Недељковића од 17.10.2008. године.**

**Прочитана је службена белешка Службе за помоћ и подршку
сведоцима и оштећенима Већа за ратне злочине број 47/08 од
07.10.2008. године, којим извештавају да се сведок «Б» одселио,**

**Прочитан је извештај МУП РС, Служба за откривање ратних
злочина број 230-4928/07 од 11.11.2008. године, којим извештавају да не
постоји извештај команданта 37. одреда ПЈП о акцији 25.03.1999.
године.**

**Прочитан је извештај МУП РС, Службе за откривање ратних
злочина број 230-4928/07 од 19.11.2008. године, везано за сведока «Б»;
службена белешка стручног сарадника Росанде Џевердановић**

Савковић, од 28.11.2008. године о обављеном разговору са Лором Флорином Бисок из канцеларије УНМИК правосуђа у Приштини, а везано за Дашурије Кући и Бегиша Ђељадина које су изјавиле да неће да сведоче, а да ће исказ уместо њих дати њихов стриц Шефкет Бериша; службена белешка радника овог суда, Славице Јевтић од 02.12.2008. године о обављеном разговору са Лором Флорином Бисок из канцеларије УНМИК правосуђа у Приштини, а којим извештавају да из техничких разлога није могућа организација саслушања видео конференцијском везом из Приштине оштећене Тахире Ељшани и Мевљуде Бериша Кући заказаног за 03.12.2008. године.

Врши се увид у фотоскицу 40x50 цм подручја Суве Реке израђене на основу аерофотограметријског снимања из 1983. године, размере снимања 1:50 000 са увећањем од 10 пута и фотограметријском методом одређену раздаљину назначених објеката у Сувој Реци, а све достављено од стране Војногеографског института у Београду број 1148-7 дана 01.12.2008. године; увид у фотографију Суве Реке која носи ознаку КО 525582, обележене од стране оштећеног Бериша Флорима на главном претресу 04.12.2008. године.

Прочитан је извештај Међународног комитета црвеног крста у Београду од 02.12.2008. године везано за списак несталих лица у Сувој Реци; извештај МУП-а, Координационе управе за АП КиМ 01 број ПУ 178/08 од 08.12.2008. године – извештај ПУ бр.438-0 о идентификацији пронађеног НН леша, обележеног бројем 3.

Прочитан је извештај МУП-а, УКП, Службе за откривање ратних злочина број 03/4-3-1, број 230-4928/07 од 12.01.2009. године, везано за попис становништва; допис господина Патрика Лопез-Тереса, шефа оперативног одељења тужилаштва МКСЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је по одобрењу председника већа, адвокат Градимир Налић напустио судницу.

Наставља се са читањем изведених доказа након повратка браниоца адвоката Градимира Налића.

Чита се извештај од 13.01.2009. године број 20081223-01; списак војних обвезника ВТОД Сува Река достављен од Министарства

одбране-ВБА, Стр.пов.684-1 од 16.01.2009. године; Други извештај од 04.07.2002. године Б 11375/01-Б11429 о генетичкој идентификацији тела пронађених на локацији Батајница I, Трећи извештај од 10.12.2002. године Б11375/01-Б11429 о генетичкој идентификацији тела пронађених на локацији Батајница I, извештај форензичке антропологије др Сју Блека од 02.11.1999. године, извештај о обдукцији под бројем СЦГ/28/СР патолога Милевски Ивона.

Допис Међународног комитета црвеног крста од 27.02.2009. године; извештај МУП-а, Дирекције полиције број 03/1 број 15/09 од 31.03.2009. године.

Прочитани су сви искази сведока и то исказ сведока оштећене Вјолца Берише дат Хашким истражитељима од 29. до 30.07.1999. године, 13.03. 2002. године, као и у Кри 1/04 од 25.11.2004. године; сви искази сведока Неби Морине дат ТРЗ 17.05.2005. године; сви искази сведока Бардуљ Берише дат Хашким истражитељима 10.07.2001. године; исказ сведока Халит Берише дат Хашким истражитељима 17.08.2001 и 13.03.2002. године; исказ Зурафете Бериша дат Хашким истражитељима 19.08.2001. године; исказ сведока Мевљуде Бериша дат Хашким истражитељима 10.07.2001. године; исказ сведока Сејди Битићи дат Хашким истражитељима 03.06.1999. године; исказ сведока Бесима Колгеци дат Хашким истражитељима 26.05.1999.године; исказ Зулфије Кући дат Хашким истражитељима 16.04.1999 године и 18.08.2001. године; исказ сведока Фазли Морина дат Хашким истражитељима дана 18.08.2001. године; исказ сведока Садику Севдие дат Хашким истражитељима 21.08.2001. године; исказ сведока Афид Љатифи дат Хашким истражитељима дана 11, 12. и 13 07.2000. године; исказ сведока Дашурије Кући дат ТРЗ 16.05.2005. године; исказ сведока Бегиша Ђељадина дат Тужоцу за ратне злочине 16.05.2005. године.

Суд је прочитао на сагласан предлог странака и исказе сведока:

-Новковић Ивице саслушан у преткривичном поступку Кри.В.1/04 дана 05.03.2004. године, у претходном поступку Ки.В.9/05 дана 10.04.2006. године, као и на главним претресима 04.06. и 10.09.2007. године,

-сведока «А» у преткривичном поступку дана 04.03.2004. године, те од стране заменика тужиоца за ратне злочине дана 21.07.2005. године, у претходном поступку дана 14.03.2006. године, као и на главним претресима одржаним дана 05, 06. и 07.12.2006. године, 10.01.2007. године, те 03. и 04.11.2008. године,

-прочитао исказ сведока Ђорђевић Новице у преткривичном поступку 29.06.2005. године, саслушан од стране заменика тужиоца за ратне злочине дана 01.06.2005. године, у претходном поступку 20.02.2006. године као и на главним претресима дана 01.02.2007. и 04.11.2008.године, као и 02.03.2009. године,

-прочитао исказ сведока Милојевић Небојше у преткривичном поступку 09.06.2005. године, у претходном поступку дана 05.03.2006. године као и на главном претресу 05.03.2007. године и 02.03.2009. године,

-прочитао исказ сведока Гогих Милована из преткривичног поступка, претходног поступка и главног претреса,

-прочитао исказ сведока оштећене Шурете Бериша са главног претреса од 04.12.2007. године, и исказе оштећене саслушане код хашких истражитеља од 15. до 17.05.1999. године, у претходном поступку 07.03.2006. године,

-прочитао све исказе сведока Агрона Берише у преткривичном поступку Кри.В.1/07 од 26.11.2004. године, и саслушан видеоконференцијском везом 03.03.2008. године,

-прочитао исказе сведока Трајковић Богољуба од 04.03.2004. године; сведока «Ц» од 20.04.2004. године и са главног претреса 05.04.2007. године; Трајковић Јовице од 04.04.2007.године, сведока «Б» од 22.04.2004. године и од 05.04.2007. године; сведока Недељковић Светозара од 04.03.2004. године, као и са главног претреса од 04.04.2007. године, Петковић Недељка од 04.03.2004. године и са главног претреса 03.04.2007. године; Трајковић Трајка у преткривичном поступку 04.03.2004. године, од 20.02.2006. године и на главном претресу 05.06.2007. године,

-прочитао исказ сведока Јовановић Саве од 05.06.2007. године, сведока Крстић Спире од 07.03.2007. године.

Пошто су сведоци давали више пута исказе дакле, констатује се да су сви искази прочитани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде ћемо направити паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

одређује се пауза у трајању од 30 минута.

Настављено у 11,15 након паузе ради одмора

Чита се:

-исказ сведока Крстић Мирослава,

-чита се допис Службе за откривање ратних злочина 230-4928/07 од 28.09.2007. године везано за Бобека Вуксановића начелника ТО.

-чита се исказ сведока Аљи Ђогаја, оштећеног Флорим Берише, Бериша Бетима, Ђељаљ Берише, Идриза Хацијаја, Хисни Берише, Фејзулаха Берише,

-исказ сведок Драгана Карлеуше,

-сведока Јовановић Тодора, Мојсић Николе, Гогих Љубише, Витошевић Небојше, Крстић Милета, Андрејевић Слободана,

-чита се исказ судског вештака др Ђорђа Алемпијевића,

-сведока Поповић Анђелка,

Читају се искази:

-сведока **Перић Добривоја, Вукобрат Милоша, Миљковић Милутина, Гогих Милована, Ђокић Горана, Ђуричић Милана, Војиновић Милоша, Фатић Милована, Станисављевић Зорана, Недељковић Милована, Петковић Драгољуба, Трипковић Свете, Андрејевић Срђана, Бојовић Дејана, Аризановић Зорана, Гогих Милосава, Јанковић Крунислава, Јокић Славољуба, Милојевић Ратомира, Недељковић Звонка, Нојић Ђуре, Нојић Јована, Трбољевац Станка, Казих Крунислава, Радић Станимира, Анђелковић Станислава, Анђелковић Векослава, Кајкуш Мирвена, Бунгу Сејди, Бекима Гаши, Стефановић Милоша, Николе Вазура, Гопић Небојше, Борисављевић Драгана, Гогих Милисава.**

Читају се искази сведока:

-**Мухарем Шаље, Јаблановић Милана, Вујичић Јована, Марковић Србољуба, Милана Петровића, Јовановић Славомира, Ђинових Миленка, Марковић Зорана, Љубисављевић Николе, Станојевић Милована, Стојановић Милорада, Обрадовић Горана, Стојановић Љубише, Петковић Трифуна, Спасић Горана, Краснићи Марјана, Мустафи Елеза, Обрада Стевановића, Божидара Делића, Мадих Славољуба, Милосављевић Миливоја, Јовановић Југослава, Јовановић Богосава, Витошевић Добривоја, Чанковић Милана, Вујичић Мирка, Новице Јовановића, Витошевић Небојше, Крстић Милета, Јанковић Живорада, Андрејевић Миодрага, Рахмани Ђезаира, Поповски Јовице, Скендери Југослава, Миленковић Богољуба и Цветковић Благоја.**

Констатује се да су прочитани сви искази сведока који су испитани током овог кривичног поступка.

-**Врши се увид у скицу Суве Реке на којој је означавао сведок Вељковић Велибор на главном претресу дана 08.11.2010. године,**

-**читају се искази сведока Велибора Вељковића од 08. и 09.07.2009. године, достављене суду дана 24.11.2010. године од стране Београдске канцеларије за везу МКТЈ за бившу Југославију са преводом на српски језик,**

-налаз и мишљење судских вештака доц. Др Александра Јовановића и др Наде Јанковић за сведока Велибора Вељковића од 25.11.2010. године

-чита се поднесак заменика тужиоца за ратне злочине Драгољуба Станковића КТРЗ бр.05/05 од 03.12.2010. године са прилозима,

-чита се извештај МУП РС, ПУ Ниш, Одељење криминалистичке полиције, 03 бр.233-4845/10 и 50210 од 07.12.2010. године везано за сведока Новковић Ивицу

-чита се извештај из казнене и прекршајне евиденције МУП РС, ПУ за Пећ број ПУ – 2164/10 од 07.12.2010. године за опт. Репановић Радојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких нових предлога за допуну доказног поступка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више, добро.

Нема нових предлога за допуну доказног поступка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОТКЛАЊА СЕ извођење доказа испитивањем сведока НОВКОВИЋ ИВИЦЕ а који је непознат на адреси.

Председник већа ОБЈАВЉУЈЕ да је главни претрес завршен.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поштовани суде, колеге, сви присутни. након изведених доказа ово тужилаштво остаје у свему при прецизираној

измењеној оптужници, у односу на опт. Репановић Радојка и сматра да је Репановић Радојко дана 26.03.1999.године, почев од 12 часова у Сувој Реци, АП Косова и Метохије, у својству командира ОУП-а Сува Река, за време оружаног сукоба између војних снага Савезне Републике Југославије, Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије с једне стране и припадника наоружане војне формације ОВК са друге стране, те истовремено између оружаних снага СРЈ и коалиције НАТО пакта, кршећи правила Међународног права за време оружаног сукоба, садржано у одредбама члана 3 и став 1 тачка 1А и Д IV Конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године, члана 51. 75. 76. и 77. Допунског протокола 1 о заштити жртава међународних оружаних сукоба, те члана 4 и члана 13 Допунског протокола 2 о заштити жртава немеђународног сукоба, користећи ситуацију борбених активности припадника 37.одреда ПЈП и Пете борбене групе 549 моторизоване бригаде војске СРЈ у реону села Рештане-Студенчане, против припадника ОВК наредио групи од десетак припадника активног и резервног састава ОУП-а Сува Река у којој су се налазили осуђени Чукарић Слађан, осуђени Петковић Мирослав и сада покојни Тановић Радован, и друга НН лица да крену у напад и убијање Албанских цивила у делу града поред Рештанског пута, Беришанско насеље, где су се налазиле куће у којима су живеле породице Бериша и друге Албанске породице, а потом одредио другу групу припадника ОУП-а Сува Река, који је издао наредбу да лешеве убијених цивила утоваре у камиони одвезу са лица места. Па су поступајући по тој наредби осуђени Чукарић Слађан, Петковић Мирослав и Нишавић Милорад, заједно да сада покојним Тановић Радованом и НН лицима, припадници полиције.

Овде је грешка, треба изоставити Нишавић Милорада.

А) Опколили две куће породице Бериша, кућу Весела Бериша и кућу Фаика Берише, те осуђени Петковић Мирослав и два НН лица припадника полиције насилно ушли у део куће Фаика Берише који је припадао Фатону Бериши, вршили претрес а потом и запалили док су осуђени Чукарић Слађан, пок. Тановић Радован и друга НН лица припадници полиције из куће Весела Берише извели све укућане као и чланове породице Неџада и Фатона који су у кућу Весела Берише прешли 25.03.1999. године, раздвојили мушкарце од жена и деце те опколили тако раздвојене групе.

Б) Док су за то време осуђени Чукарић Слађан заједно са сада пок. Тановић Радованом и другим НН лицима код куће Бериша Фаика лишили живота Бериша Фатона, Бериша Фатиму рафалном паљбом из својих

аутоматских пушака, а НН лица из својих аутоматског оружја лишили живота Бериша Седата и Бериша Бујара у дворишту између куће Весела и Фаика Берише.

В) Када су преживели чланови породице Бериша жене, деца и мушкарци кренули трчећи према Занатском центру из својих аутоматских пушака осуђени Чукарић Слађан, осуђени Петковић Мирослав, сада пок. Тановић Радован и још три НН лица пуцају у њиховом правцу пазећи да нико из те групе не побегне, те су их тако натерали да уђу у просторије пицерије «Калабрија», при чему су тешко телесно повредили Бериша Неџмедина, кога је његова супругу Лирија која је била у осмом месецу трудноће вукли ка Занатском центру који је услед задобијених повреда преминуо а Лирија је отишла у просторије пицерије. Потом су НН лица лешеве оних који су убијени код куће Бериша, Бериша Фатиме, Фатона, Неџада, Ељшани Абдулаха који је претходно убијен истог дана пренели до куће Фаика Берише која је већ горела поред којих су тела ових лица заједно са телима Седата и Бујара Берише изгорела након чега су НН лица припадници полиције запалили и кућу Весела Берише, те су обе куће у насталу пожару изгореле.

Г) Осуђени Чукарић Слађан и Петковић Мирослав, након што је сада пок. Тановић Радован, бацио две ручне бомбе које су експлодирале у пицерији, у којој су се налазили преживели чланови породице Бериша, ушли у пицерију и пуцајући из аутоматских пушака лишили живота преживеле а потом је осуђени Чукарић Слађан, Бериша Јашара кога је довео Јовановић Тодор, одвео иза камиона у који су утоварени посмртни остаци чланова породице Бериша из пицерије и у њега испалио неколико хитаца из аутоматске пушке у пределу груди услед чега је овај задобио смртоносне повреде, па су тако лишили живота укупно 48 лица и то:

а) Бериша Јашара и 47 лица чланова породице Бериша и то:

- из породице Бериша Шабана Весела: Весела старог 61 годину, његову мајку Хатице стару 100 година, његову супругу Софију стару 58 година, кћи Фатмире стару 22 године, сина Хајдина старог 37 година, снају Михрије стару 26 година, сина Бесима старог 26 година, снају Мевлуде стару 26 година, унуке Генца старог 4 године и Гранита старог 2 године,

- из породице Бериша Рамадана Весела: супругу Хаву стару 63 године, сина Седата старог 45 година, унуке Дафину стару 15 година, Дрилона старог 13 година, сина Бујара старог 40 година, снају Флорију стару 38 година и унуке Влорјана старог 17 година, Едона старог 12 година, Доронтину стару 4 године, сина Неџмедина стар 37 година, снају Лирију стару 24 године у осмом месецу трудноће,

- из породице Бериша Рамадана Фаика: унуке Мајлинду стару 15 година, Херолинду стару 13 година, Алтина старог 11 година и Редона старог 1 годину и снају Фатиме стару 48 година, супругу Исмета Берише, унука Фатона старог стар 27 година и његову супругу Себахате стару 25 година и њихову децу Исмета старог 2 године и Ерона старог 9 месеци и Фатонову сестру Шерине Бериша стару 17 година.

- из породице Бериша Сахита: супругу Ханумшахе стару 75 година, сина Муслиа старог 59 година, снају Нефије стару 54 године и њихову деца – кћери Зимрете стару 30 година и Виолету стару 22 године, Африма старог 24 године, сина Авдија старог 46 година и снају Фатиме стару 43 године, њиховог малолетног сина Куштрима старог 11 година, сина Хамдија старог 54 године, супругу Зелије стару 43 године и њихове кћери Арту стару 18 година, Зану стару 13 година, Мерите стару 10 година и Ханумшахе стару 9 година, сина Мирата старог 7 година.

Док су Бериша Шурета, Бериша Вјолце и Бериша Грамос који су преживели, а утоварени у камион заједно са посмртним остацима убијених, искочили из камиона, који је био у кретању на путу ка Призрену и који је превозио посмртне остатке, задобили тешке телесне повреде и то: Бериша Шурета у виду устрелине десног рамена и десне бутине, рану у стомаку од шрапнела и више устрелина удова, Бериша Вјолца у виду бројних устрелина у пределу ногу и стомака, а њен малолетни син Бериша Грамос прострелну рану у пределу левог рамена, након чега су НН лица посмртне остатке у два наврата камионом превезли у правцу Призрена да би потом били сахрањени у масовну гробницу на војном стрелишту код села Љубижде и Коруше, да би априла месеца 1999. године, у ноћним часовима, за сада НН лица, припадници полиције као и Ђогај Али, те и други радници Комуналног предузећа «Хигијена» ову масовну гробницу грађевинским машинама откопали и посмртне остатке утоварили у два камиона, одвезли их у непознатом правцу, а након чега су тела пронађена на полигону САЈ у Батајници, а посмртне остатке Бериша Седата, Бериша Бујара, Бериша Фатиме, Бериша Фатона, радници цивилне заштите и Комуналног предузећа Сува Река, заједно са телом Бериша Неџада кога је истог дана убио осуђени Нишавић Милорад, сахранили на гробљу у Сувој Реци,

-чиме је окривљени Репановић Радојко извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези члана 22 КЗЈ заједно са правоснажно осуђеним Чукарић Слађаном и Петковић Мирославом.

О околностима које су се дешавале тих дана и тог дана говорио сам у завршној речи 06.априла 2009.године, то је уосталом и утврђено и правноснажном пресудом овог суда која је изведена као доказ и извршен увид у њу. Оно што је важно а што треба рећи то је тога дана у Сувој Реци се догодила велика несрећа, велико зло је учињено, учињено зло припадницима Албанског народа и учењена је велика срамота припадницима Српског народа. То ће веровато деценијама остати као љага овом народу и тешко да ће било какво извињење помоћи да се народи зближе и зато, ево можда је и сада прилика, да нам окривљени Репановић каже шта се догодило. Мртве не можемо да вратимо, али можемо да учинимо тај мали напор да ту срамоту и једну велику несрећу умањимо. Да ли је Репановић искључиви кривац? Ја знам да није, да ли је он у томе учествовао? Јесте. Да ли је то спречио? Није, како каже уплашио се, почео је рат, почело је бомбардовање, он је био командир једне мале станице у једом малом месту, али управо зато што је он живео у месту са тим људима, не само као полицајац него првенствено као комшија, као човек, као пријатељ, морао је те људе да заштити. А шта је он урадио? Урадио је оно што нам је сведок Вељковић Велибор у више наврата испричао. А шта је то? 05.03.2004.године, сведок Вељковић Велибор је саслушан у преткривичном поступку изјавио «идите тамо, утоварајте и убијајте» даље је навео да је Репановић мирно гледао док су људи убијани и након тога товарени. Репановић наредио излази и иди да се убија, да се утоварују мртви људи. Саслушан пред тужиоцем за ратне злочине 22.09.2005.године, сведок Вељковић је рекао да је чуо јасну наредбу командира полицијске станице Репановић Радојка за коју не зна тачно како гласи, али из које јасно произилази да треба да се иде на Рештански пут у убијање албанских цивила и тада је издао наредбу да се лешеве убијених цивила утоваре у камиони склоне са лица места. Хашким истражитељима 18.01.2006.године, је изјавио да је чуо командира Репановића који се у канцеларији обраћао групи полицајаца и рекао да треба да иде од куће до куће да убијају Албанске цивиле, Репановић је њему наредио да крене са њима да убија али је он то одбио. У претходном поступку 27.03., сведок Вељковић је навео да је Радојко Репановић наредио да се крене у убијање Албанских цивила на Рештанском путу, лично је чуо од командира да је рекао у смислу тога да и он крене у убијање шиптара. Није пристао да крене са том групом за убијање. На главном претресу 07. 08. и 09.11.2006.године, командир Радојко Репановић му је рекао и хтео да га пошаље с једном групом људи у којима су били сада покојни Радован Тановић, Слађан Чукарић, Петковић Мирослав који су били наоружани аутоматским пушкама, командир му је наредио да се прикључи групи а он није желео то

да уради, није се прикључио. И кад је све почело онда му је рекао да мора да иде у утовар лешева. Отишао је по наредби Репановића у скупљање лешева с обзиром да би даље супротстављање било опасно по њега јер је ипак то рат и ако се деси да се одбије било какво наређење може да настрада и од стране својих колега.

Сведок Новковић Ивица саслушан у преткривичном поступку 05.03.2004. и у претходном поступку дана 10.04.2006.године, на главном претресу 04.06. и 10.09.2007.године, који је навео да је командир Репановић одабрао десетак припадника полиције ОУП-а Сува Река, између којих су били Вељковић Велибор, сведок «А», Јајце, Радован Тановић и рекао да се око полицијске станице претресају албанске куће, и да се испразне све куће око полицијске станице, а потом га је одредио, мисли на Репановића да иде према селу Рештане и да скупилешеве тако што ће их утоварити у камион.

Сведок «А», ово је пред истражним судијом Окружног суда у Београду, истражним судијом за ратне злочине Миланом Дилпарићем, дана 04.марта 2004.године, на питање када овај описује ко је био присутан код утовара лешева у пицерији, каже, био је Репановић Радојко, и објашњава исти тај сведок али на записнику пред замеником тужиоца за ратне злочине 21.07.2005.године, командир Репановић је био сво време ту. Наравно да је Репановић могао да види те људе који су убијени и који су се налазили у пицерији као и сви они који су стајали са њим, када је Јашар убијен, мисли се на Јашар Беришу оног радника на бензинској пумпи, када је Јашар убијен, дошли су још неки људи из ТО, припадници полиције а и други људи су дошли да виде шта се дешава, створила се ту гужва па је на њих дрекнуо Репановић и ту гужву растерао.

Да је Репановић био присутан приликом утовара лешева из пицерије о томе говоре и Недељковић Светозар који каже Репановић Радојко, то каже на главном претресу 04.04.2007.године, Репановић Радојко је поред кафића стајао са Микијем и Јајцетом, није ништа говорио, али је био ту док су утоваривали лешеве, приликом тог исказа је остао и приликом суочења са Репановићем.

Сведок Петковић Недељко је у преткривичном поступку 04.03.2004.године тврдио да је Радојко Репановић сво време био ту, на главном претресу 03.04. је то променио, и рекао да је само на кратко видео Репановића.

Сведок Трајковић Јовица саслушан на главном претресу 04.04.2007.године наводи да се попео на камион али када је видео лешеве чијег броја не може да се сети, сишао је са камиона, обратио се командиру станице кога иначе познаје десетак година, како каже он га зове

Радојковић који је стајао поред камиона на путу те га је командир пустио да иде кући. Извршено је тог дана и суочење између Репановића и сведока Трајковић Јовице и сведок је категорично остао при тој тврдњи наводећи још да их је Бобан Вуксановић предао оптуженом Репановићу и да га је овај потом пустио да иде кући.

Окривљени Репановић се брани да тог дана није био ту, тог дана је ишао да обилази пунктове, да обиђе своје људе, али је чудно да ту исту наредбу даје и Ивановић Ненаду, а тог дана пунктове обилазе и сви из ауто патроле, с тим што ауто патрола иде блиндираним возилом, Репановић иде својим приватним и Јовановић Ненад иде обичним аутомобилом, а опасно је, кажу пуца се са свих страна. Репановић даље наводи да и ако је дао неку наредбу да се иде према Рештанском путу, да је то била наредба да се обезбеђује увиђајна екипа, за коју смо ето чули да је то било 30., али није 30., било убијање у пицерији и ови сви саслушани сведоци, сви који су утоваривали лешеве, сви који су ишли па чак и сам неки од окривљених који потврђују, сви кажу да је то било тог 26. И зато није чудо што у оној књизи, дневник догађаја, у којој би требало да буде наведено шта се догодило а за које је одговоран највише командир станице полиције, нема никаквог трага да се било шта догодило у Сувој Реци 26.марта '99.године, а тог дана је убијено 50 људи, 50 комшија, пријатеља, другова из клубова, другова из школе, возача аутобуса, људи који су живели и који никакво зло никоме нису чинили. Да ли је ова одбрана на коју наравно окривљени Репановић има право, дал ће помоћи, не знам, а да ли ће ону срамоту умањити, сигурно неће. Ако се сећате један од ове деце која је утоваривала лешеве на питање једног од бранилаца на шта је мирисало када је ушао у пицерију, одговорио је да је мирисало на смрт. Оваква одбрана окривљеног, тај мирис смрти, и тај осећај срамоте неће умањити.

Шта је још важно, чини ми се да је то кључно, суђења за ратне злочине су специфична, углавном се то своди на исказе сведока, а ово нису цепне крађе, ово нису догађаји који су данас овакви, сутра онакви, који ће се можда поновити, не, ово су специфичне ствари и зато овај суд и ви посебно имате једну огромну одговорност да оно што сте чули да то пренесете у пресуду, да примените сва знања која сте за време свих ових година стекли уз помоћ науке, уз помоћ вештака које смо имали прилике јуче да чујемо, да процените значај и тежину исказа сведока. У ратним злочинима у процесима за ратне злочине, најлакше да се ничега не сећате, и ако се сећате у овом поступку је продефиловало преко 100 сведока који се ничега не сећају. И сам Радојко Репановић је себе сврстао међу оне који су први пут за злочин у Сувој Реци чули на суђењу Слободану Милошевићу. То је одбрана Репановића да он о томе ништа није знао. Чуо

је до душе нешто од суграђана и од неких полицајаца али тек након што је отишао из Суве Реке, а детаљно на суђењу Слободану Милошевићу. Био је до душе један сведок из Призрена који нам је рекао онако стидљиво да су сви у Призрену знали шта се догодило, и наравно да су знали, и сви у Сувој Реци су знали шта се догодило и наравно да су знали, једини који је у овом поступку директно рекао ко је наредио и шта се догодило је сведок Вељковић Велибор.

Зашто је то важно, вештаци су за Вељковић Велибора изнели мишљење да код њега нема знакова и симптома било какве душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја или друге душевне поремећености, нити је неко од ових стања постојало у марту месецу '99.године, то је под један. Под два Велибор Вељковић је особа нормалне организације, просечне интелигенције и са очуваном способношћу упамћивања памћења и репродукције упамћеног и то је страшно важно. Значи сведок Вељковић је способан да оно што је видео запамти и да то репродукује и он је то урадио. Шта је још важно, сведок Вељковић Велибор по мишљењу вештака није особа склона конфабулацијама или како је то у преводу попуњавању празнина у сећању, неистинама, односно измишљотинама, значи он није тај који вам је нешто рекао а да је измислио. Али сведок Вељковић има и трећу особину недоследност и недостаци у репродукцији упамћеног, у предметним исказима су израз заборављања детаља због протеклог времена и сад ово што је важно нелагоде због изношења чињеница у вези са предметним околностима и својством личности као што су склоност ка драматизацији, неповерљивости, пресетљивост и недовољна спремност за преузимање личне одговорности те потребе да се избегну конфликти по цену незрелих компромиса.

Кад сте ви јуче питали вештаке да то мало боље нама свима објасне, на чему смо вам изузетно захвални јер током читавог живота човек учи па смо и ми јуче много тога чули новог што ће нам помоћи. Онда су вам вештаци објашњавајући да се ради о хипервигилној и неповерљивој особи објаснили да је сведок Вељковић, да је њему страшно важно да је, како су то вештаци рекли, врло сензитиван на процену околине. Чули смо такође да кад му поставите питање које је за њега непријатно да он укључује дефанзивне маневре да би избегао оно што је неповољно. Ево управо то, он је користећи своје способности упамћивања, он који није склон конфабулацијама, кад га пустите да вам исприча шта се догодило он каже, и то је оно што сам цитирао у свим овим приликама кад је Вељковић то говорио. Вељковић је то поновио ако се сећате 10.11. на главном претресу ове године, 2010.године, али кад га доведете у ситуацију да он мора

директно да оптужи и да пошаље дојучерашњег командира на робију, он ће из те прилике побећи јер у Србији без обзира на напредак који је остварен и даље врло непријатно ако сте ви тај који означава српског полицајца као злочинца. Да ли овом суду иду на руку проглашење независности, не иде, да ли општа клима иде на руку да охрабрите сведока да он каже шта се десило кад су жртве Албанци, наравно не. Али то су те околности због којих сведок Вељковић Велибор на директна питања, конкретно, кад треба да каже како је изговорена наредба како каже укључује дефанзивне маневре, избегава. Он ни једног тренутка није рекао да Репановић није то урадио, приликом суочења њих двојице врло је био убедљив, и чини ми се да овај суд мора да приликом одлучивања има јако у виду овај налаз и мишљење вештака, јер управо је то што овај суд разликује, он није аутомат, да је то тако онда нам не би требао суд, онда би убацили само у неку машину и добили одговоре али то није то. Није само читати него је и доживети. Овај суд је доживео сведочење Вељковић Велибора и свих осталих људи који су овде продефиловали и стеко је утисак, ја се надам исти као што је тужилаштво и због тога у име оне срамоте и у име оног злочина ја вас молим да донесете пресуду и осудите Репановић Радојка за злочин који је почињен у Сувој Реци 26.марта '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. А везано за притвор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па наравно што се тиче притвора да се продужи притвор.

Заменик тужиоца за ратне злочине у завршној речи како је то евидентирано аудио техником овога суда, наводи да у свему остаје код прецизиране оптужнице од 09.11.2010.године, с тим што исправља на страни 2 утолико што у трећем пасусу треба изоставити Нишавић Милорада. Сматра да је изведеним доказима на несумњив начин утврђено да је отпужени Репановић Радојко извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву и предлаже да га суд огласи кривим и осуди на казну по закону као и да му продужи притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Бранилац оптуженог Репановић Радојка адв. Градимир Налић

АДВ. ГРАДИМИР НАЛИЋ:

Поштовано веће, поштовани колега Виторовићу, уважена јавности. Ја морам све супротно да причам од онога што је данас тужилац говорио, не само по природи моје функције, јер да се по томе гледа по природи функције тужиоца, тужилац такође има одређену улогу као државни орган у томе да провери и наводе који терете окривљеног тако и оне који иду њему у прилог, али ако је већ то пропуштено, па и ако то пропустим ја, ја ћу бити захвалан већу да оно попуни те празнине.

Празнина у овој судници је од почетка вапијућа и јасна, то је недостатак пуномоћника оштећених или самих оштећених у овамо важном једном предмету, просто бode очи и чини ми се да је то вероватно тужиоца навело да у тој мери се бави осећањима, а не чињеницама, бавићу се и ја осећањима и још једном ћу рећи оно што од почетка тврди мој браћеник Радојко Репановић, да тешко жали као и сви ми за трагичним жртвама, не само у породици Бериша него за свим, да кажем, грађанима Призрена, Суве Реке, Косова и Србије, који су страдали, а неки од њих и од стране ратних злочинаца на територији наше земље. Али одсуство оштећених говори још нешто, по мени ако ја будем, ако мени се допусти да мало импровизујем оно говори о интересу за ово суђење у овом делу где се суди Радојку Репановићу.

Суворечани знају ко је Радојко Репановић, а ја стицајем околности знам, јер сам за исти догађај пре тачно 10 година тада пред Окружним судом у Прокупљу, а касније и пред Врховним судом Србије бранио групу Албанаца из Суве Реке, њих четрнаесторо, који су били осуђени на по 12, између 12 и 20 година у Прокупљу, ми смо то укинули у Београду. Тада се такође радило о истој војно-полицијској операцији 37. и 83. одреда ПЈП, с тим што су тада доведени и ови живи Албанци, па им је овде суђено, ја сам сматрао да они немају тада право на правично суђење и ту тезу смо бранили и успели смо у томе, тако да познајем догађај и знам да је оно на шта се тужилац није освртао, то су она сведочења која су нама најбитнија. Реч је о непосредним очевицима догађаја, члановима породице Бериша, који су преживели тај догађај и чије ја сада исказе, мислим на Агрона и на Ширету и нећу сада понављати, то све имате у списима, трудићу да се сведем на оно на шта нам је на неки начин указао, односно на веома директан начин указао Апелациони суд у својој одлуци.

Да се вратимо на оптужницу. Овом оптужницом измењеном и прецизираном, између осталог, је окривљен, односно једино што му се ставља на терет, условно речено непосредно, а то је да је наредио гурпи од

десетак припадника, па се међу тих десетак припадника наводи Чукарић, Тановић и НН лице иако је према ономе ако је веровати сведоку Велибору Вељковићу и тај Велибор Вељковић је био међу тих десетак НН лица, па ме чуди да га није тужилаштво препознало, али ето ми га препознајемо на бази његовог исказа. Његов је исказ значајан и због објашњавања разлога зашто и како он шта сведочио, којом приликом шта је говорио итд., али на то ћу кад дођем до оцене тог доказа. Овде просто желим једну став да кажем. Основно што провејава и кроз одлуку Апелационог суда у делу који се односи на објашњавање разлога за одлуке у односу на друге окривљене не на Радојка, када се говорило о наредби, врло се, мислим када се говорило о Митровићу, јасно је речено да та наредба мора да има одређене квалитете и наредба, значи, "мора бити таква да из ње јасно произилази да се њоме позива на вршење кривичних дела", цитат из пресуде, "необходно је постојање јасног и недвосмисленог наређења", цитат из пресуде, "без постојања јасних доказа о томе да је било каква изјава дата, а нарочито без доказа о томе каква је њена садржина само на основу околности не може се тврдити да наредба, вршење кривичног дела сигурно дато од одређеног лица", то је такође из пресуде. Уместо да утврди оно што је наложио Апелациони суд да ли је и када и на ком месту од Радојка Репановића, сведок Вељковић, кога Апелациони суд назива јединим непосредним сведоком на чијем се исказу заснива одлука, значи наређено је да се утврди на ком месту је чуо од Радојка Репановића наредбу да се крене у напад и убијање албанских цивила у делу града поред Рештанског пута, да ли је одредио групу припадника МУП Суве Реке, издао наредбу да заједно са припадницима Цивилне заштите лешеве убијених товаре у камион и одвезу са лица места, да ли је ко био присутан издавању наредбе и посебно је Апелациони суд нама наложио да се све ове ствари сагледају у светлу записника о увиђају од 30.03.1999. године. Овде долазимо колега тужиоче, до материјалног доказа. Нису суђења за ратне злочине углавном заснована на изјавама, па је онда наравно оправдана Ваша брига за квалитет тих изјава. Много је материјалних доказа у овом предмету, материјални доказ је најкруцијалнији запазио и Апелациони суд и управо се ради о записнику од 30.03. Ја могу сад да вам цитирам и поводио сам тога ко је све од службених лица, не само МУП Сува Река него и Призрена од непосредних учесника у сачињавању записника објашњавају шта је објашњавао у том записнику. Око тога смо мало чули. Уместо тога се верује највише у две изјаве Вељковићеве, које ћемо сада анализирати а богами и Јовановићеве јуче који је причао о неком сусрету патроле, увиђајне екипе и осталог, при чему 6 до 7 лица најмање или 10 можда говори о томе да се то дешава 30., јер то они који су потписали, али ево га

материјални доказ. Он садржи све што по форми треба да садржи записник о извршеном увиђају, ово је службени документ и овај документ смо ми добили као материјални доказ, који потврђује одбрану Радојка Репановића и оне сведоке и окривљене који су говорили у том правцу.

Када је у питању то што је виши суд наредио да се цени изјава Велибора Вељковића, каже "нарочито имајући у виду да је реч о једином непосредном доказу у погледу евентуално издате наредбе". Е па, сад да видимо како је то Вељковић тако добар сведок. Пре свега колега, кад је у питању памћење и запамћивање, процес је за Вељковићеве године нормалан да се лакше памте свежији догађаји, да се заборављају ови даљи догађаји. Кад се дође у моје године и преко тога, ти су механизми такви да се често лакше сећамо ближих догађаја, пардон, даљих догађаја, али овај Вељковић нам није од тих. Није проблем у томе какво је његово сећање, него је проблем у томе да његово сећање расте од прошлости ка овамо, што више протиче време Вељковић се све боље сећа и има и зашто, два су разлога, ја ћу их изнети, али ево погледајмо само, ја ћу кратко. Ја сам осам Вељковићевих изјава издвојио и почев од оне прве у којој се он најбоље сећа и то је нешто што је животно, то се не може побити, да је први пут кад је давао изјаву 2003. се боље сећао догађаја из 1992. године него данас после 7 година од ове изјаве. Он је тада рекао, говоримо о његовој изјави од 27.02. пред органима МУП "познато ми је да непосредно пред почетак бомбардовања је постојала наредба да се иде од куће до куће и да се убију Албанци у Сувој Реци, али не знам ко је издао такву наредбу. Он прича да је чак пре почетка бомбардовања постојала наредба да се то чини итд. Срећа ми немамо тај тзв. "амерички предлог", иначе би нам и он био у оптужници. Дана 05.03.2004. год., годину дана после тога, пред истражним судијом такође му је било свежије памћење и ово сте Ви цитирали колега, али не читав исказ, он каже, видите тај дан кад је било убијање, значи Репановић је рекао "идите тамо утоварите и убијајте, сигурно је рекао", он даље прича, "идите од куће до куће и убијајте, вероватно нешто у том смислу". На даља питања истражног судије да ли је пред њим издато наређење, тј. да ли је то сведок непосредно чуо, сведок је одговорио "ја то нисам чуо кад је он рекао". На питање истражног судије да ли је од неког конкретно чуо да је било ко рекао идите убијајте, сведок одговара "од старешине не, од старешине ја нисам чуо". Је ли чуо од било ког другог, сведок одговара са "не". Дана 22.09.2005. године пред тужиоцем у Лесковцу, он каже "тада сам зачуо јасну наредбу командира полицијске станице Репановић Радојка", па опет каже "за коју не знам од речи до речи како је гласила, али из које јасно произилази да треба да се иде на Рештански пут, убијање албанских цивила, тад је рекао, односно издао

наредбу да се лешеве, убијени цивили утоваре на камион и склоне с лица места. Репановић Радојко није прецизно одредио ко ће да иде да убија, а ко ће од нас да иде да скупи лешеве". То је онај исказ на који нам такође, између осталих исказа скреће пажњу Апелациони суд да проверимо да ли је било одређених утицаја на сведока и осталих.

Суд је јуче донео, чини ми се, једну правилну одлуку да се не саслушава тужилац Станковић, јер је у питању саслушавање око начина предузимања одређених радњи. Ја нисам био против тога, против тога сам и због чувања угледа тужилаштва и суда, али и даље просто као бранилац у овим предметима знам да је у питању мање-више нема смисла, неће службено лице признати да је тако нешто чинило, а суд ће сам умети да цени неколико чињеница. Све оно где су не само сведок Вељковић него и сведок "А" и сведок Ивица Новковић и други помињали притиске, не само тужилаштва, него и од стране чак истражитеља Хашког Трибунала, што имамо на више места и код овог сведока, који је нама овде круцијалан.

Шта је још ту спорно? Тужилаштво је на закону заснованом праву својим узимало некакве изјаве. Да тужилац узима изјаву рецимо од Анђелка Поповића, који је у списима, ми о њој не можемо много да причамо, јер се ради о једној непотписаној изјави, ни са чије стране није потписана, стоји у списима предмета, изјава на меморандуму тужилаштва са грбом наше земље у боји, са заводним бројем, с именом и презименом тужиоца, именом и презименом записничарке, именом и презименом лица од кога је узимана изјава, али без иједног потписа и наравно ми о тој изјави не можемо о њеној садржини коментарисати. Али ова изјава показује како се радило. Ако је сведок одбио или лице које је саслушано, одбије да потпише изјаву, онда је имало то лице које је вршило испитивање да констатује на истој изјави, потпише и остало. Одакле у овом предмету ова изјава? Ова изјава је послата од стране тужиоца поштом Анђелку Поповићу на потпис. То је супротно ЗКП, потпис се мора обезбедити одмах или ће констатовати да потписа нема. Слати неком изјаву на потпис у његово родно село или где живи, то представља вид притиска и одакле Анђелку Поповићу непотписана изјава на меморандуму тужилаштва са унетим личним подацима радника тужилаштва.

Да су у питању изјаве дате пред Хашким Трибуналом, овде је завладало једно правно мишљење, не овде у овом већу мислим, него генерално код нас пратећи то, да се на бази законских наравно регула, да се све што је узето од стране истражитеља Хашког Трибунала и остало, може код нас изводити као доказ, читати, на томе чак и заснивати одлуке. Е, па није баш тако зато што закон предвиђа да се изјаве узете од стране Трибунала оне које се не достављају ван предмета који је уступљн нашем суду, могу

користити уколико су узете сагласно правилима Трибунала и статуту Трибунала, то каже закон. А ко може изјаву која није прошла судску проверу Трибунала, валидности своје, значи изјаву коју је сачинио само неки истражитељ, а која није никада била на Трибуналу, ни на предпретресном већу, нити је коришћена на главном претресу, таква изјава није оцењена као узета на начин предвиђен правилима и статутом Трибунала, јер такву оцену може да да само претресно и ванпретресно веће Трибунала. Оно што код нас може да се уради, а то је да се узму изјаве и читају и те које су узети али ако су прошле судску проверу Трибунала. Не може српски суд да проверава, да утврђује да ли је усклађено са правилима и статутом Трибунала узета одређена изјава. То је мој став, ја не знам какав ће бити став већа око тога, зато нисам ни ишао на предлог за изузимање појединачних изјава, питање је како ће ово правно бити тумачено, али молим веће да то има у виду и макар да на томе се не заснивају никакве његове одлуке.

Даље, кад је у питању, зашто сам причао о Трибуналу, јер сам дошао до четврте изјаве Велибора Вељковића пред истражитељем Трибунала, управо таква једна изјава каква може да буде, да спада у оне које вероватно и није требало изводити, каже "тада сам зачуо јасну наредбу командира полицијске станице Репановић Радојка, за коју не знам од речи до речи како је гласила, али из које јасно произилази да треба да се иде на Рештански пут, убијање албанских цивила. Тад је рекао, односно издао наредбу да се лешеви убијених цивила утоваре на камион и склоне с лица места. Репановић Радојко није прецизно наредио ко ће да иде да убија, а ко ће од нас да купи лешеве". Нећу да читам даље, имао сам исказа који се међусобно разликују код одговора на ове битне тачке, али ово питање када је било заиста то скупљање лешева и шта је који догађај и животно и правно, није раздвојен тужиоче у оптужници. Овде се такође не зна коме је то наредио и којим речима, понављам опет, немамо оно што је виши суд наредио да се јасно одреди, а опет не знамо ако се верује овом сведоку ко је био одређен да скупља лешеве, а ко је ишао да убија, јер овде у овој оптужници се врло често истовремено нека лица налазе на два различита места. Тако рецимо у оптужници на страни 3 се, пардон, на страни 2 Петковић, Тановић и Чукарић су опколили две куће и за исто време, а каже да су за исто то време Чукарић итд., код куће Бериша лишили живота. Ту смо пред тим кућама, ту се нека лица лишена живота. Записник од 30. је кључ и за ову ствар, записник од 30. су описана четири тела и препознато и пето тело. Овде смо видели да су из исказа многих сведока да су тела стајала неколико дана, да су била угљенисана сва та тела која су ту нађена и да су делови тела били развлачени од стране, нажалост животиња и

остало. Тако се десило да се у једном гробу нађу два тела и збиља је идентификовано осам тела, али по налазу др Алемпијевића ми знамо да је ту и девето тело и овај записник садржи све то. Ту су имена, у Вашој оптужници су имена свих тих који су убијени код куће. Оно што је мана ове оптужнице је што је тужилац уважени уз та имена додао још Абдулахи Аљшанија, кога нема у овом записнику, али по ономе што кажу наши списи Абдулах Аљшани је нађен на другом месту, на истом гробљу, значи није слат за Батајницу, а није ни угљенисан. Сва тела која су нађена код куће, код куће беришанске су угљенисана, осим тог тела Абдулах Аљшанија. Није то једини проблем несрећног Аљшанија. Он је на различите начине доспевао на различита места. У последњој изјави датој 08.09. и 09.09.2009. године пред Хашким Трибуналом управо је тај Аљшани онај први кога Вељковић товари у камион и ту одмах пред полицијском станицом. Онда нам нејасно како онда испод свих оних тела из пицерије одједном се појављују на суворечанском гробљу а и ових пет лешева, односно пардон четири, плус четири који су успут Рештанским путем покупљени, који су сви овде, то су људи из радионице столарске, сви се они налазе овамо на суворечанском гробљу, а сви ови остали шездесетак несрећних Бериша у Батајници. И ту је и такође једна велика неживотност ове оптужнице. У овој оптужници Ви кажете да је Радојко Репановић, мали полицајац, командир полицијске станице Сува Река с петнаестак, 20 својих полицајаца, користећи борбена дејства и оружани сукоб НАТО пакта и друге државе и остало, наредио побити, одвезао камионима, имао багере да их закопа негде на војним стрелиштима, подсећамо вас у војна стрелишта, значи објекти које чува војска, према оптужници одатле поново багери копали те људе, возили, каже оптужница, у два камиона и та се тела наша на полигону САЈ у Батајници. Много за тако мали чин. Онда нисте открили ништа, онда нисте утврдили шта је, онда јуче ови људи који су осуђени овде причају истину, да им је неко други наредио, они су нешто друго радили, они су се придржули некој другој јединици, али ја то не могу сада да коментаришем јер су ти људи правноснажно осуђени. Ја у тај део одлуке суда не могу да улазим, али у овом делу потпуне неживотна оптужница, уважено веће и господине тужиоце. Нити је могао да Репановић сва та тела донесе у Батајницу, а ја сам у Батајници био, хвала на питању, тамо је било више од 700 тела, ко су саизвршиоци за ових осталих 620, 640 тела или 700 господине тужиоце, је ли и то Репановић напунио Батајницу, прошавши такође овде претходно кроз војни полигон да би стигао до полигона САЈ. То је била једна од великих операција, покривања жртава, то се звало асанација терена. Наравно да је тужилац у праву, то је један посебан злочин кад још и тела

мртвих помераш, вадиш, премешташ, уништаваш на разне начине и остало, али ето у недостатку других можда би то могло, пошто већ видимо да је у оптужници он то организовао користећи ситуацију напада. Није се веровало, изашао је Митровић напоље и то је у реду, али да видимо ми, немамо текст наредбе у оптужници, оптужница не садржи како је гласила наредба.

У образложењу сад нисмо чули да је тужилац објаснио како је то Вељковићу наређено, већ нас је вратио на психологију, на проблеме са налазом вештака и остало. Овај налаз је учинио много велике проблеме тужиоце, прво је заснован, читави психолошки тестови и читава батерија не спада у батерију теста који се примењује у нашој земљи, није стандардизован, то сам јуче рекао, много већи проблем од тога, јер мислим и да су дали стандарде, поштено речено, ми се не сналазимо, зато смо их ангажовали, али много већи проблем је у томе што су вештаци навели неистините податке у свом налазу и мишљењу. Они су навели тачно шта им је суд доставио од предмета и рекли су да су проучили пажљиво и анализирали све исказе испитаног Вељковића, кога су испитивали. Онда се установило да они уопште нису прочитали никакве његове исказе, на два записника најмање не, односно све записнике, јер у сваком записнику његовом је догађај из пицерије. Догађај из пицерије, господине тужиоце, по мени и по свему што је овде изведено представљају чини ми се кључ за одлуку на питање тих психилошких проблема које је имао Вељковић. Зашто Вељковић не говори, хајде да не кажем не говори истину, него просто не износи доследно и председавајућа већа га је и у оном поступку да кажем много пута опоменула да је више пута мењао своје исказе, па зато да сакрије нешто. Ја сам јуче предочио да тај налаз такође није могао бити испитан ни сачињен на српском језику, они су давали нама термине, значи дали су "малингеринг" термин, који означава у ствари симулирање и који је требало да стоји тамо у мишљењу, а не у налазу кад су га већ нашли, јер једна од одлика тог симптома како су психолози описали је пребацивање одговорности, односно избегавање одговорности за евентуалну штету коју је неко лице направило или за неко кривично дело. Ово је класичан случај. Какво је то кривично дело Вељковић направио, а тужилац, суд није утврдио него га је третирао као сведока. Он је лепо нама овде и у Хагу и свуда и то Трибуналу није сметало што пред њега долази човек који признаје извршење кривичног дела, а при томе нема статус сведока сарадника или неки други статус привилегованог учесника у поступку, човек лепо каже "ушао унутра, видим жена рањена, на албанском виче помози, нешто ми прича. Ја кажем ајмо и убише је, убише и овог другог", јуче сам причао шта је тај човек говорио. Ту је кључ зашто

он пребацује на друге суду другу причу. Његов се исказ ни са једним исказом не уклапа, па ни са сведоком "А". Позивање на сведока "А", сведока Новковића су проблематични такође, испада на крају тужиоче да ми немамо материјалних доказа, немамо ниједног валидног сведока, него све радимо утврђивање нечије одговорности и велике срамоте и бруке, неко је добио 20 година зато што су сведочила, да кажем, остала три сведока чије здравствено, душевно здравље и сам суд сумња у неком тренутку и наређивао вештачење баш за њих двоје итд. Значи, поред недостатка наредбе није ни јасно одакле сада ово из Ваше оптужнице они фино нађоше се ових девет тела на гробљу Сува Рекла, пописани, ово је слика рада Радојка Репановића, ово је слика рада, ово где имате усред бомбардовања када свако главу чува, имате сачињен уредан и нормалан записник, а оно што се Ви тужиоче питате где је у дневницима дневни извештај овога, да кажем, станице Сува Река, то сте требали да питате Вељковића, он је водио те дневнике. На крају крајева и то је објашњено, то се све распало, те су књиге развучене с једне стране.

С друге стране, ја се сећам овде кад је почело бомбардовање, знате кад загује оне сирене ни по леба нигде, сви се набију у склоништа. Шта мислите како је тамо било, неколико километара од тога се туче, свуда је то, то је зона захваћена ратним дејствима, непосредним ратним операцијама, од Дуља до Гудакова и Речице иду операције 37. одреда ПЈП, чисти се, сатерује народ Албанци у једна крај који се зове Речица и одатле се везују и возе за затворе у Исток и овамо на Прокупље, Ниш. Тада је доведено око 200 и нешто таквих људи и они су вероватно по овој логици спашени, али не знамо од кога, јер ово дело није учинио Репановић. Опет јуче слушамо пред судом, ево овде Петковић, који је правоснажно осуђен, коме ту ништа помоћи неће, он и даље прича исту причу. Дошао одред "Чегрови", две "стодесетке", овако обучени, онако наоружани, кренула патрола за њима и остало, то је животна прича. Велику тежину има овај такав исказ кад га да онај ко је осуђен на тако тешку казну и у тој мери не мења овај исказ.

Даље, кад је у питању сама оптужница, да не читам више ове исказе, девет их има разних, укључујући и овај у Хагу од прошле године и овај последњи од 10. новембра, не може се наћи доследност, не може се наћи ко је шта рекао.

Кад је у питању Аљшани, желео бих да се вратимо на тог сведока. Ја сам почео од његовог гроба, његов гроб је на Суворечком гробљу, на потпуно другом месту, мимо записника, било чега другог. Кад је Аљшани нађен на том гробљу, па је неко решио да је и он, да тако кажем, наш. Нигде ниједан сведок осим Вељковића не говори о Абдулахи Аљшанију у

притвору, а и он како говори о њему то је потпуно нејасно. Рецимо, ево овако, на питање да ли је он на пример, до краја утоварио Аљшанија, он каже "он је одвезен неким камионом, где су га одвезли немам појма", па онда други пут каже у другом исказу, "пазите, тај леш притвореника не могу да се, знам ја га нисам утоварао, а сад мора да га је неко претходно утоварио". Последњи пут у Хагу он прича како је он лично њега утоварио, прво је њега ставио у камион и само он види тај камион. Онда хода, а чули сте то и овде, километар и по негде они иду, па се враћају. Е, тај километар и по за трактором, то је она колона коју он обезбеђује 30., о томе се ради, ту је он кренуо, с тих километар и по он није могао да се врати овамо и да обавља истовремено овај утовар. Значи, он је помешао очигледно два догађаја о томе. Ево даље, кад је у питању Аљшани, кад је он њега видео тамо, прво говори да је то два, три, неколико дана пре бомбардовања лишен слободе, па кад је, каже, то је било пет, шест дана од бомбардовања и тад је било убијање тог притвореника, па га описује почево од човека од 50 година до, како напред у исказу преко овог лесковачког тамо, онда већ и висина и тежина и остало, а богами се појављује после тога и дукс црно-бели, па онда после тога није дукс него џемпер итд., то је просто несхватљиво да неко може боље да опише у тој мери детаљно леш сада 2000. године него што је могао 2003. године када није видео. И он је говорио да су Хашки истражитељи изнудили његов исказ. Ја бих томе дао тежину ону коју је и суд виши од нас тражио да се око тога определи.

Нестао из оптужнице и Нишавић, каже, зато што је већ осуђен, али се он описује тамо тужиоче, тако да имате несклад између образложења и диспозитива итд., али зашто је нестао овде Нишавић, то нам није јасно, а оставио овога Неџада свог леш за собом, требало је то тужилаштво исто да уклони јер нема везе такође с нама, али он је за сваки случај ето ту, али више не говоримо о њему.

Имали смо овде сад малочас док је читала судија, између осталог је читат и записник о томе да су спаљени одређени дневници, догађаји, односно или како се то већ зове ратни дневници 37. одреда или "А" или "Б" или тако даље, то је уништено. Све је спаљено, пусто је поље око Митровића, нема њега у нашем предмету, а видите код нас ништа није спаљено. Ми имамо и те дневнике, изводе дневних догађаја у којима ништа не пише, али они постоје. Код нас је све вођено, код нас постоје записници и остало, а тамо код тих "Чегрова" нигде никога нема. Јасно је 25. никаква операција није вршена ту. Ако 25. није вршена операција, говоримо не о Репановићевим људима не говоримо, онда свакако да Репановић 25. или 26. рану ујутру није могао да зове никакву увиђајну екипу, јер није било никаквих догађаја њему познатих. Значи, све те приче,

прво, ово никад није сложено чини ми се хронолошки, онда ни по телима, јер нико не може да објасни, а ни тужилаштво, ни ми, а све и да хоћемо, тај пут и тело, очигледно се ради о две операције. Једна операција, то су убиство овамо несрећника у пицерији, ако не о операцији организацији, говоримо о операцији уклањања доказа. Нико овде не може да са сигурношћу докаже било какву везу окривљеног Репановића са стрелиштем војним и са Батајницом овамо, а били су овде тужиоче на изволте, генерали, од Обрада Стевановића преко свих који су учествовали у томе, пазите, могли смо натенане да их питамо, нисмо се ту посебно истакли, додуше ни Ви нисте, говорим о персони, тада нисте били.

Желео бих да коментаришем мало још и овде само све ове налоге које су дате у одлуци вишег суда, кажем још једном они нису овде извођени, нити утврђено у најмању руку тачно како је гласила наредба, нити она може бити утврђена из свих разлога које сам навео.

На крају морам да кажем, да се осврнем мало на доказе који су изведени овде на главном претресу. Нећу говорити о овом вештачењу, вештачење има значајне недостатке, ја сам на њих указао, осврнућу се на недостатак сведока Новковића, сложили смо се да се не чита оно што је прочитано стварно не пружа ни већу неку тврдњу. Саслушали смо Петковића, о његовом исказу сам већ рекао, он врло јасно говори о томе ко је учествовао у акцији, како су се они уопште тих троје, четворо људи, који су припадали што резервном, што активном саставу, који су чинили патролу, како су они уопште нашли и повучени за таласом тог, за таласом тог догађаја, који је поведен испред станице, а ми то правноснажно нисмо утврдили да је наредио Митровић. И видите овде је тужилац данас користио једну причу Трајковића како је викао Репановић "хајде шта се ради, шта се ради", то је она прича тужиоче, Митровићева, он се драо тамо једини. Да ли Вам личи Радојко на некога ко може тако да дође. "Чегрови" су силни, они су у великим чизмама и крупним циповима, они су врло опасни људи, Радојко није, али све то где се позивате на Вељковића то заиста не може ни на који начин да се прихвати.

Ја се овде нећу много, осврнућу се на Јовановића. Објаснио сам већ, његов је исказ неживотан, та прича о томе да је он видео увиђајну екипу и аутопатролу како се негде срећу тамо испред, па и да се верује, али нико не потврђује тужиоче, ниједан од сведока није, ни ови који су полицијски инспектори, увиђајна екипа и остало, нису нигде рекли да су се срели тамо, а нарочито не да је то било 26. Неспорно је да није 26., јер сви који су вршили увиђај кажу да није 26., а која је то увиђајна екипа била 26. Он је није имао, нити по надлежности, нити у саставу. Имао је једног крим. техничара, он је служио евентуално да погледа нешто да ли је разбијено, да

узме неке отиске, али ово се слика, ово се ради увиђај са мерама, све живо како је било, значи по наредби надлежног органа. Према томе, ни ту се нисмо нешто прославили. Јовановић је такође веома занимљива личност. Он је тандем, да тако кажем, нема Митровића, нема Јовановића, нормално је сви схватамо да ако смо већ код оцене психолошке мотива за одређена сведочења, онда и Јовановићево сигурно, без обзира што га је суд упозорио овде да он и то два пута смо га сви, не може поново одговарати за исто дело и остало, ипак он је у тој једној причи.

Кад смо код притисака, заборавио сам да споменем и тај сусрет који не спори Велибор Вељковић са Митровићем у Сијаринској Бањи неколико година после догађаја где је он добио очигледно одређене ту инструкције, додуше он то не каже, не могу ја то да тврдим, али он каже ето питао га је командант шта је он то сведочио, шта су га тамо питали, па то је већ доста овако крупно питање.

Не бих да заснивам своју одбрану на туђој кривици, тим пре што та кривица није правноснажно утврђена, али остаде Репановић овако у ваздуху да виси ни на небу ни на земљи због тога што је једна његова аутопатрола нешто учинила, не споре, да споре рекли би то њихово оспоравање је усмерено на избегавање сопствене кривичне одговорности и хоће да бране свог команданта Репановића, кога видимо поштују и воле, љубе се овде са њим. Па да су га тако ценили и волели или се њега бојали, не би он седео већ пета година овде. Није лако ни том Митровићу, он се наседео 4 године на правди бога, јер ја морам да кажем да наши закони су много строжији него што су то наши закони унутрашњи, наших закона који су окренути спољном свету, говорим о нашем Закону о сарадњи с Хашким Трибуналом, јер ови хашки јунаци тамо они долазе овде, жене се, удају, кумују, лече се и остало, а мој Радојко седи више од 5 година у притвору. Овде се више нема шта радити од онога што је наложио виши суд. Оно што виши суд није наложио, суд је већ испитивао, ово веће је већ испитивало и раније и сада и мислим да му је у довољној мери јасно. Ја желим да кажем да тужилаштво није доказало дело које се ставља Радојку на терет, желим да кажем такође да сматрам да после овако дуготрајног суђења из овог суда не може да изађе нешто што ће да буде испод стандарда које је одредио виши суд и верујем да и видим како је веће пунктално пратило те стандарде, верујем у то да ће урадити. Зашто? Није ствар у томе, знате, да ли ћемо ми донети овакву или онакву пресуду и пресуда је за времена и биће и 20 година и 5 година и 7, није битно, али ово су пресуде ван времена, ово што ви доносите уважено веће. Ово су пресуде за ратне злочине, у Европи се судило, знате кад, у Нирнбергу око тога, код нас нешто мало, такође по Србији, али су то били процеси ипак

друге природе, да кажем политички мотивисани, говорило се о велеиздаји итд. и сад, пазите, ми сад судимо за ратне злочине и за то морамо да будемо спремни на сваки начин, јер ово ће представљати и правну праксу, представљаће на неки начин извор права, јер нас тек чекају та озбиљна суђења и ту је наш образ нашег правосуђа, ту је уложен и ту је и тужилаштва и мој и сви морамо око тога да се трудимо да то бар добро изгледа, макар неки пут и кривог осуде, али кад читаш видиш све је указивало да је крив, па можда нисмо имали ниједан доказ, а овде поштовано веће све указује да је невин човек пред вама, све указује да се ова грешка претходног суда још увек може исправити и суд сада има прилику за то и такође сматрам да не стоји више ниједан разлог да би се продужавао притвор у односу на Радојка Репановића и да тај притвор треба укинути, јер је он своју сврху, тај притвор остварио, довршени кривични поступак, његовим боравком на слободи не може доћи до ометања или опструкције овог поступка.

Ја се Вама захваљујем на томе што сте ми омогућили да учествујем у овом поступку иако сам се касно укључио, извињавам се Радојку уколико сам пропустио, трудио сам се, али не могу ни ја све да знам, па ћеш ти вероватно касније кад ти суд одобри да кажеш још коју. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Бранилац оптуженог Репановић Радојка – адвокат Градимир Налић у завршној речи онако како је то евидентирано аудио техником овога суда, наводи да тужилаштво није доказало да је оптужени извршио кривично дело које му је стављено оптужницом на терет, да не постоје докази да је оптужени извршио кривично дело, те и да не стоје разлози да се према оптуженом Репановић Радојку притвор продужи.

Оптужени Репановић Радојко у завршној речи изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Репановићу.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Поштована госпођо председнице већа, госпођо судије, господине тужиоче, одмах ћу рећи на почетку да се слажем са оним што је изнео мој бранилац у својој завршној речи. Ја ћу покушати да у што краћем кажем оно што треба да кажем, а и ако нешто поновим нећете ми замерити јер после свих ових година проведених у притвору верујте ми, а и због самог кратког времена да се припремим за завршну

реч, па и ако буде неки пропуст немојте ми замерити. Покушаћу врло кратко да укажем на неке битне чињенице које искључују било какву моју кривичну одговорност иако је врло брзо дошло до завршне речи. Кренућу од измењене и прецизиране оптужнице Тужилаштва за ратне злочине од 09.11.2010. године, а коју сам добио 10.11.2010. године и која је овде прочитана од стране заменика тужиоца пред овим већем на главном претресу. Оптужницом ми се ставља на терет да сам наредио групи од 10-так припадника активног и резервног састава ОУП-а Сува Река који су се налазили, у којој су се групи налазили осуђени Чукарић Слађан, осуђени Петковић Мирослав и сада покојни Тановић Радован и друга НН лица, да крену у напад и убијање албанских цивила у делу града поред Рештанског пута и тако даље.

Сада за разлику од претходних оптужница по којима ми се овде судило пре овог поновљеног суђења, где је стајало да сам ја наводно изговорио речи «идите убите, товарите и возите», Тужилаштво избегава, односно избацује то што сам ја наводно тада рекао Чукарићу, Петковићу и Тановићу и другим НН лицима, значи Тужилаштво нема ништа да сам ја било којим речима издао некакву наредбу већ ставља у оптужници уопштено наредба да се крене у напад и убијање. Даље у оптужници се наставља каже после овог наставља се «одредио другу групу припадника ОУП-а Сува Река који је издао наредбу да лешеве убијених цивила утоваре у камион и одвезу са лица места», и овде Тужилаштво не наводи ниједно име коме сам ја то наводно наредио да утоваре и одвезу лешеве са лица места, значи нема ниједно лице ја не знам сада зашто се то тако Тужилаштво тиме служи. После овога поред наведених Чукарића, Петковића и покојног Тановића, Тужилаштво ставља да је по тој наредби поступио и Нишавић Милорад, међутим данас господин заменик тужиоца је то исправио јер је он радник Државне безбедности и није могао да поступа по мом наређењу. Даље у оптужници хронолошки описује шта се дешавало тога дана, па ћу ја под а) у оптужници да прочитам «опколили две куће породице Бериша, кућу Весела Берише и кућу Фаика Берише, те осуђени Петковић Мирослав и два НН лица припадника полиције насилно ушли у део куће Фаика Берише која је припадала Фатону Бериши, вршили претрес, а потом је запалили, док су осуђени Чукарић Слађан, пок.Тановић Радован и друга НН лица припадници полиције из куће Весел Берише извели све укућане као и чланове породице Нецата и Фатона који су у кућу Весела Берише прешли 25.03.1999. године, раздвојили мушкарце од жена и деце те опколили тако раздвојене групе».

Очигледно да сам редослед догађаја како је описано у оптужници тужилаштва наводи да је прво што је ту урађено запаљена кућа Фатона и

Нецада Бериша, а да су након тога из саме се оптужнице види, изведена значи и лица из куће Весел Бериша где су били склоњени. Даље под б) у оптужници «док су за то време осуђени Чукарић Слађан заједно са сада пок.Тановић Радованом и другим НН лицима код куће Бериша Фаика лишили живота», па набраја имена «Бериша Фатона и Бериша Фатиму, рафалном палбom из својих аутоматских пушкака, а НН лица из својих аутоматских оружја лишили живота Бериша Седата и Бериша Бујара у дворишту између куће Весела и Фаика Берише». Овде се тачно наводе имена лица која су тога дана убијена код те куће, ко их је убио, једино је изостављено лице Нецад Бериша кога је по правноснажној пресуди утврђено да је убио Нишавић Милорад, значи то су сва та пет лица наведена овде. Значи нема других лешева код те куће, да је било ту и других лешева па ваљда би и Тужилаштво навело у оптужници и други НН лешеви, очигледно да и Тужилаштво значи то не наводи. А да нема других лешева код те куће у том делу, па то су нам потврдили и сведоци Агрон и Бардуљ Бериша, браћа, ово су сведоци којима мора да се верује, јер то се у њиховом присуству дешавало, убијање њихових ближњих рођака и они тачно набрајају именично ко је ту убијен и ниједном не рекоше било је ту и других лешева. Они виде и рањеног Неџмедина, што стоји овде даље и у оптужници и његову супругу Лирију како га вуче према Занатском центру, значи све су они тачно видели ко је ту убијен, ко је рањен и где је ко отишао, па то је њихова породица ту, они су најближи чланови њихове породице. Њихова кућа је од те куће на свега пар метара и све су они видели, да је ту било значи других лешева очигледно да би они то говорили у својим исказима.

Не само ови сведоци, овде о овоме говорио је и сведок «А», он каже нико тога дана не сакупља лешеве код те куће и на Рештанском путу, тачно каже да сутрадан по мом наређењу, значи по наређењу командира иде у обезбеђење са увиђајном екипом, разумљиво је да он не зна да каже да је то 30. март како је касније утврђено, али зна да каже сутрадан и да се ради о истим лешевима који су убијени 26. марта, значи нема других лешева, ти исти лешеви који су убијени 26. марта по његовом извршен увиђај сутрадан и сахрањени су на гробљу у Сувој Реци. Ово исто потврђује и сведок Ђорђевић Новица, који је такође био на звонику цркве, да тога дана нико не сакупља лешеве тог 26. марта, он тачно и прецизно говори да он тога дана Вељковића уопште не види на путу, ако је могао да види Чукарића тамо и друге полицајце, он је морао да види и Вељковића, значи и он говори да нико тога дана не сакупља лешеве. Овде је сада је већ као сведок позван Петковић Мирослав, чули смо шта све каже да су сви лешеви остали ту у близини те куће и да су 30. марта по извршеном

увиђају сахрањени у Сувој Реци, значи нема других лешева и да су они по мом наређењу тог 30. марта ишли тамо у обезбеђење увиђајне екипе и екипе Цивилне заштите. Прескочио сам и ово да кажем да Агрон и Бардуљ Бериша, они остају у својој кући тога дана и сутрадан до поподневних сати, значи и 27. су били у својој кући и они сво време гледају и виде те лешеве, чак Бардуљ се жалио мајци како би требало да иде да их сахрани, па му она није дозволила, они говоре да нико не долази да сакупља те лешеве тога дана и сутрадан, до њиховог напуштања. Они остављају лешеве на истом месту, значи 27. где су убијени и где су остали, на које је пао кров и где су запаљени, значи више него очигледно да ту нема других лешева.

Мени је жао што јуче Чукарић Слађан је одбио да сведочи, сигурно бисмо сазнали и од њега пуно штошта, верујем да би се и он изјаснио о неким стварима и сигурно би као и Петковић говорио на који начин, како су и због чега су отишли тамо тог 26. марта, али он је одбио да сведочи, то је његово право и нажалост ту не можемо ништа да изменимо. Јуче је овде сведок Петковић говорио за сведока Вељковић Велибора, он овде је реко јуче да он њега по први пут тог 26. марта види када је дошао у Занатски центар од некуда, значи после свих дешавања говори да све време са њим и осталим члановима патроле налази се сведок «А». Ниједног момента се не одваја и да га никада није видео да он товари лешеве. То значи сведок Петковић је јуче потврдио, а то исто и сведок «А» је говорио када је овде сведочио да ниједног момента се није одвојио од патроле и да је за сво време био са покојним Тановићем, Чукарићем и Петковић Мирославом од момента када су кренули испред полицијске станице како су кренули тамо до краја свега тога што се тамо дешавало. Ја не знам откуд Вељковићу толика упорност да он говори како је за сво време сведок «А» са њим и да сведок «А» товари лешеве тог 26. марта. Једино могућност и једина истина јесте да је могуће да сведок «А» и сведок Вељковић се виђају 30. марта када је вршен увиђај, то је чињеница, то је јуче и Петковић потврдио да су испред њих они отишли, значи аутопатрола, а за њима су кренули и други припадници ОУП-а Сува Река. Е то је та пометња што се створила према мени и Тужилаштво што покушава да ми упорно стави нешто на одговорност, да сам ја одредио групу припадника полиције активног и резервног састава да крену на Рештанском путу. Ја јесам одредио групу припадника активног и резервног састава да крену ка Рештанском путу али тог 30. марта, тога дана када је вршен увиђај, тога дана када је била присутна и Цивилна заштита, тога дана када су по извршеном увиђају сакупљани лешеве од стране Цивилне заштите и превезени до муслиманског гробља на истом том Рештанском путу на удаљености

можда још једно 2 километра, па то говори и господин Вељковић да он, зашто господин Вељковић иде за камионом 2-3 километра и окреће се тачно на раскрсници пута за Пећане и Рештане, ако се погледа карта, ако се погледа фотографија Суве Реке, ако се погледају скице из фотодокументације, тачно су гробови сахрањени на том месту, на тој раскрсници где се Вељковић окреће са камионом и враћа се назад. Сведок Новковић он не зна детаље, али и он говори да је тамо сат и по времена се задржао, па не знам зашто би се он задржао тамо сат и по времена ако ти лешеве нису сахрањени, али Вељковић очигледно да неке ствари што рече и мој бранилац, хоће да стави у један исти дан у један исти кош.

Шта је битно даље, овде је врло битан сведок, сведок овог судског већа је Поповски Јовица, он је до детаља описао да по повратку са терена после пет, шест дана, а он је значи упућен на терен одмах у почетку рата 25. он по мом наређењу иде на том Рештанском путу и код те беле куће и столарске радионице да врши обезбеђење увиђајне екипе. Он тачно описује ко са њим иде, он тачно описује и говори да Вељковић Велибор иде са њим. Осим Вељковић Велибора он говори да иде и Новковић Ивица са њим, да не би заборавио Новковић Ивица исто то говори, Вељковић Велибор и Поповски Јовица, значи њих тројица иду у обезбеђење стим што каже Вељковић иде у обезбеђење неких цивила, што није му замерити уопште јер за њега цивили су и криминалистички радници, и Цивилна заштита која је тамо радила то шта је требало да ради. Значи Поповски Јовица, ја сам додуше и размишљао око тога, али сигурно бар ја сам мишљења да нема потребе да се суоче овај са Вељковић Велибором на ове околности јер он би њему то рекао највероватније и можда би се Вељковић присетио неких ствари ту, али знајући какав је Вељковић да приликом сваког суочавања код њега то не иде како треба, и он остаје увек оно што он мисли да је то тако.

Јуче је овде исто говорио Петковић Мирослав око оно што је Јовановић наводно спомињао неку увиђајну екипу, ја сам ту и ставио своје примедбе на то, очигледно да Јовановић је побркао неке ствари што му није замерити, знајући ја што сам живео тамо и шта смо све доживљавали, да не може да се сети свих ствари и да може да стави неке ствари у један дан, а очигледно да патрола тога дана није се састајала са никаквом екипом на аутобуској станици.

Ја сам детаљно у својој завршној речи на претходном суђењу 08.04.2009. године говорио за сведока Вељковића, детаљно сам то износио у својој жалби, па нећу сада поново да понављам то и да оптерећујем ово веће јер мислим да је доста речено око њега и да имамо доста имајући у виду сада и ове две најновије изјаве које је овде дао пред вама и пред

Хашким трибуналом, очигледно да се види да Вељковић и даље или нешто избацује или нешто додаје, очигледно да нешто мења и очигледно да он говори неистину. Малопре господин тужилац спомену приликом нашег суочавања на последњем рочишту између мене и сведока Вељковић Велибора да је он убедљив и у том смислу нешто, ја ћу сада тачно да прочитам шта је господин Вељковић рекао приликом нашег суочавања. То је на страни 101, значи транскрипт од 10.11.2010. године, ево ја питам Вељковића «очигледно овде си говорио да ти је тужилац говорио неке ствари, предочавао, па си ти тако говорио је ли тако?», а Вељковић мени одговара: «да, да», «и за мене ти је говорио», «баш тако, баш тако», значи очигледно да господин Вељковић прихвата неке ствари да му је господин тужилац предочавао, давао до знања, он прихвата то као за своје и на тај начин је износио овде пред овим већем те ствари. То се исто понавља са Хашким судом, на исти начин господин Вељковић оптужује и хашког истражитеља, он упорно говори да су му хашки истражитељи говорили шта треба он да каже, па зато он тако и каже, па чак на једном месту ја сада немам овде, нисам понео тај транскрипт, се укључује и председник тог суда сад не могу да се сетим имена, и доноси закључак да господин Вељковић прича неке закључке које му је, прича оно што му је говорио хашки истражитељ и да то нису његове речи. Значи био је принуђен да се укључи да он не говори истину него да говори што су му други говорили. Ја не знам како може да се верује таквом сведоку и да ја на основу таквог сведока будем осуђен и будем оволико дуго у притвору. Господин тужилац је спомињао људе тамо у Занатском центру, ја сам то детаљно описао и у својој жалби и детаљно образлагао, а то је и господин мој бранилац сада говорио и не би сада да се понављам ту, али мислим да оно што сам ја рекао то не би нико рекао. Ја уопште ниједног момента нисам покушао нешто да слажем него сам рекао, ја да сам наишао и да сам се тренутно нашао на кратко време ту испред Занатског центра на путу, али ја сам се нашао у моменту када се све то завршило, значи када се све то издешавало, када више ја нисам ни знао о чему се ради ни шта се ту десило, тако да поједини сведоци што су говирили да су ме наводно ту видели, једном говоре да су ме видели, па други пут кажу нисмо видели, па ово, неко у пролазу неко оно, што је чињеница, а чули сте јуче и господина Петковић Мирослава па сам га намерно питао да ли сам ја по физичкој грађи и конституцији сличан са покојним Тановићем, рекао је да јесте, па верујте ми да неко од тих сведока је погрешно протумачио, јер чим он не спомиње Тановића, а спомиње мене, а Тановић сво време је са Петковићем, и сво време је ту, очигледно да се ради о покојном Тановићу, а не о мени јер ја ниједног момента нисам био код пицерије. Па на крају чули сте и сведока

којем толико верујете, Вељковић Велибору, па и он децидирано сада каже да ја нисам био у Занатском центру, он децидирано сада каже да не зна ни ко му је наредио да иде да сакупља лешеве што је и чињеница, он сам не зна да објасни ко је њему наредио да оде у Занатски центар и у томе је проблем. Он се нашао тамо како се нашао, ту су били много људи и са стране и неко га је дохватио можда за раме и повукао и одвео у Занатском центру тамо и прикључио се тој групи тамо тих дечака које је најалост сакупљао доктор Бобан и тамо товарили те лешеве и одвлачили их тамо где не треба да се одвлаче. Да сам ја знао за тако нешто па никад не би дозволио тако нешто да се деси, за оно што сам сазнао и што сам знао обавестио сам екипу и урадио сам оно најбоље што сам сматрао да треба да се уради и како треба да се уради, а о томе постоје и докази, а није само овај случај, сигурно да има и других случајева где се укључивала увиђајна екипа СУП-а Призрена и долазила и сачињавала овакве извештаје и ово.

И да не дужим ја мислим да доста тога је рекао мој бранилац, још једном ћу рећи да је мени стварно жао за све то што се десило тамо, као човеку, као грађанину Суве Реке где сам живео и радио али верујте ми да нема ту ни најмање моје кривичне одговорности. Очекујем од овог суда да ће донети праведну одлуку, а то је ослобађајућа пресуда за мене и одмах да ме пусти на слободу. Ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

У свему се придружује завршној речи свога браниоца, детаљно анализирајући изведене доказе током кривичног поступка, а на начин како је то евидентирано аудио техником овога суда и предлаже да се ослободи од одговорности и да му се укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко нешто да изјави? Нема нико је ли тако.

Председник већа ОБЈАВЉУЈЕ да је главни претрес завршен.

Пресуда ће бити објављена:

15. децембра 2010. године са почетком у 13,00 часова, судница број 4.

Довршено у 13,00 часова.

Записничар

Председник већа-судија